

Or perhaps leading is superior, etc. – או דלמא מנהיג עדיף כולי –

OVERVIEW

The גמרא is explaining the query of שמואל¹ (by רכוב במקום מנהיג¹) concerning קנין that nullifies the other; which is the superior רכוב ומנהיג.

תוספות asks:

תימה דלפשוט ממתניתין דמנהיג קונה במקום רכוב –

It is astounding! For let the גמרא resolve this query from our משנה, that קונה is קונה in the presence of רכוב, for in our משנה it clearly states that if one was רכוב and one was מנהיג, the מנהיג receives half; indicating that it is קונה במקום רכוב –

ואי רכוב איירי במנהיג ברגליו² כל שכן דמנהיג עדיף –

And (even) if רכוב in the משנה means that he was leading it with his feet, then certainly מנהיג is superior to a רכוב who is not מנהיג ברגליו –

דאפילו במקום רכוב ומנהיג ברגליו קני כל שכן במקום רכוב לחודיה³ –

For if מנהיג is מנהיג ברגליו then מנהיג is מנהיג even when the רכוב is מנהיג ברגליו קונה⁴ where it is merely רכוב alone!

תוספות answers:

ויש לומר דמן המשנה אין להוכיח דקני מנהיג במקום רכוב –

And one can say; that there is no proof from our משנה that מנהיג is קונה (מנהיג ברגליו רכוב is not רכוב). במקום רכוב (even when the רכוב is not מנהיג ברגליו).

תוספות anticipates the obvious question; if מנהיג is not קונה במקום רכוב, so why does the משנה rule יחלוק in a case of מנהיג וא' רוכב וא' מנהיג? תוספות explains:

דאפילו לא קני מיקרי מוחזק⁵ –

For even if we assume that מנהיג is not קונה במקום רכוב, nevertheless the

¹ See following תוספות ד"ה רכוב לחודיה.

² The גמרא later on this עמוד will explain that when the משנה states רכוב it means מנהיג ברגליו (and therefore we cannot prove that רכוב alone [when he is not מנהיג ברגליו] is קונה במקום מנהיג [and not even that רכוב alone is קונה even מנהיג]).

³ If the רכוב is not מנהיג ברגליו, then only the מנהיג will be קונה; as opposed to מנהיג ברגליו, where both the רכוב and the מנהיג are קונה as stated in our משנה.

⁴ קונה שמואל taught that by מנהיג במקום רכוב only one is קונה. Our משנה teaches that by מנהיג ומנהיג both are קונה (half). We understand why the רכוב is קונה because he is מנהיג ברגליו (so this is not the רכוב that שמואל was referring to). However, how can the מנהיג be קונה במקום רכוב (if שמואל meant that by מנהיג the מנהיג is not קונה)?! This (seemingly) forces us to assume that it is the מנהיג who is קונה במקום רכוב.

⁵ מוחזק means he is in possession of the item. The ruling of יחלוק in our משנה is based on the מוחזקות of each party; not exclusively on a קנין מעשה (of משיכה or הגבהה). We will have to assume (according to תוספות) that the מנהיג was originally קונה through a proper קנין מעשה, and his הנהגה now is not necessarily a valid קנין (since it is קונה במקום רכוב) but it gives him a מוחזק status.

- is considered a מוחזק in this animal - מנהיג

דכיון דמנהיג לחודיה שלא במקום רכוב קני מקרי מוחזק אפילו במקום רכוב –
for since מנהיג alone, when it is not together with רכוב, is קונה, therefore
the מנהיג is considered a מוחזק even together with רכוב.⁶

responds to an anticipated question:⁷

ומכל מקום לקמן⁸ מוכיח שפיר ממתניתין דרכוב לחודיה קני⁹ מאחר שקרוי מוחזק –
But nevertheless the גמרא later correctly proves that רכוב alone (not in
conjunction with מנהיג) is קונה since the רכוב is considered a מוחזק (for we
award the רכוב his share on the animal) -

דאי אפילו לחודיה לא קני סברא הוא דאפילו מוחזק נמי לא הוי¹⁰ –
For if רכוב, even when it is alone, is not קונה, it is then logical that רכוב will
not be considered a מוחזק.

pursues this idea that one can be a מוחזק in a specific situation even though his מוחזקות in this situation will not be קונה, as long as there exists a situation where this מוחזקות will be קונה.

וכן לעיל¹¹ דקאמר אילימא מהא שנים אוחזין –
And similarly previously where the גמרא asks, ‘can you derive it from
this ruling of אוחזין’; but that cannot be, for there -

האי אמר כולה אגבהתיה אבל שנים שהגביהו לא קנו –
‘This one claims I picked it up entirely, but if two picked it up together
they are not קונה (since it is possible that קנה חבירו לא קנה חבירו)’. This
concludes the גמרא. תוספות continues with his proof -

התם נמי אף על גב דכמו שהם שניהם תפוסים לא קנו מקרי מוחזק –
There too we see the same idea that even though as they are holding it
now they are not קונה (since we are assuming that קנה חבירו לא קנה חבירו), nevertheless they are both considered מוחזקים (for we award them each
half the טלית). The reason is that -

כיון דאם היה מגביה לחודיה אילו לא היה חבירו תפוס בצד השני היה קונה –

⁶ There is therefore no proof from the משנה that מנהיג is רכוב במקום רכוב, since our משנה rules יחלוקו on account of מוחזקות but not (necessarily) because of the מעשה הקנין.

⁷ The גמרא later attempted to prove the קונה from the same case of רכוב ומנהיג. According to previous answer, there is no proof that מנהיג is רכוב במקום מנהיג, for it is possible that the משנה rules (א' מנהיג וא' רכוב) because the רכוב is a מוחזק; just as תוספות explained concerning מנהיג.

⁸ The proof is from the סיפא מיתבי היו שנים רוכבין וכו' which begins עמוד on this גמרא referring to the תוספות (see 5 # תוספות ד"ה מהו), which states מנהיג יחלוקו וא' רכוב וא' מנהיג יחלוקו (certainly) is רכוב (לחודיה) indicating that.

⁹ See ‘Thinking it over’ # 1.

¹⁰ Since we see that רכוב is considered a מוחזק (for we award him half the animal), it follows that there must be an instance where רכוב is קונה (namely by לחודיה).

¹¹ On ה,א the גמרא attempted to prove קנה חבירו קנה חבירו from the case of שנים אוחזין.

Since if he would have picked up the טלית alone, when his friend would not be holding the second side, he would be ¹²קונה -

לכך איקרי מוחזק אפילו עם חבירו -

Therefore he is considered a מוחזק even when he is holding it with his friend (where there can be no קנין).

replies to an anticipated question:

ומסיפא אין להוכיח דרכוב ומנהיג קנו שניהם זה במקום זה -

However we cannot prove from the סיפא of our משנה that both רכוב and מנהיג are קונה even if the רכוב ומנהיג were done in conjunction for seemingly we could prove it from that -

דקתני אם היו שניהם מודים יחלוקו -

Which the משנה teaches; if they both admitted, they divide (the טלית or) the animal. This proves that if they admit that together they were רכוב ומנהיג they are קונה -

explains that this is no proof:

דאין שניהם מודים שכך קנו אותה ביחד זה ברכיבה וזה בהנהגה -

For they do not both agree that they acquired it together in this manner as they come before us; this one riding and this one leading -

אלא שניהם בהנהגה או בקנין אחר:

But rather they admit that they both acquired it together through הנהגה or another קנין.

SUMMARY

A מוחזק is one who is holding it in a manner that he could acquire it when he is holding it in this manner alone, even though in this present state (when it is coupled with another entity) it will not be קונה.

THINKING IT OVER

1. רכוב לחודיה קני ¹³states that the גמרא derives from our משנה that במקום מנהיג קונה even if the רכוב is קונה even if the רכוב and מנהיג were done in conjunction for seemingly we could prove it from that -

2. Is it possible to be considered a מוחזק, even if this מוחזק is never קונה?¹⁴

¹² See מהרש"א that תוספות is referring to a case where he is picking up the entire טלית and nothing is lying on the ground.

¹³ See footnote # 9.

¹⁴ See בל"י אות רמא and תוספות ד"ה רכוב הוא on מהרש"א.